

בש"פ 4405/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4405/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר שנייה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ובהתאם לסעיפים 10 יב ו-10 יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971.

בשם המבקשת: עו"ד סיון רוסו

בשם המשיב: עו"ד מוסטפא יחיא

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, להארכת מעצר המשיב (קטין) בארבעים וחמישה ימים מיום 2.7.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 33493-12-13 בבית המשפט המחוזי לנוער בירושלים, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו, יחד עם נאשם נוסף, עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, חבלה בכוונה מחמירה, קשירת קשר לביצוע פשע וחבלה במזיד ברכב. בקצרה ייאמר שמדובר באירוע של יידי אבנים בצוותא על כלי רכב חולפים, כאשר חלק מהאבנים פגעו ברכבים וגרמו לנזקי פח, ואבן אחת חדרה דרך חלון של רכב חולף ופגעה בפעוטה בת שנתיים. הפעוטה איבדה את הכרתה ונלקחה לבית החולים על ידי צוות של מד"א. כתוצאה מפגיעת האבן נגרמו לה שבר בגולגולת וחתכים בקרקפת.

עם הגשת כתב האישום, בתאריך 12.12.2013, עתרה המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 23.2.2014, לאחר דחיות אחדות (מרביתן מטעמו של המשיב), הורה בית המשפט המחוזי לנוער על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. יצוין כי מלבד המשיב היו מעורבים באירוע שישה נערים נוספים. ביחס לשניים מתוכם הורה בית משפט זה, במסגרת ערר שהוגש על-ידי המדינה (החלטה בבש"פ 251/14 מיום 14.1.2014, כב' השופט נ' סולברג), על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים. בהחלטה זו ציין בית המשפט את הצורך בהגנה על שלום הציבור לנוכח המסוכנות העולה מנסיבות המעשים. לצד זאת עמד בית המשפט על הצורך בניהול משפט בקצב ראוי, וקבע כי אם משפטם של שני הנאשמים לא יסתיים בתוך 75 ימים, תהא זו עילה לבקשת עיון חוזר במעצרו.

3. השיקולים שיש לשקול בבחינת בקשה להארכת מעצרו של נאשם הם מסוכנותו של הנאשם וקצב התקדמות המשפט בעניינו. באשר למסוכנות המשיב, נראה כי חומרת המעשים מדברת בעד עצמה. המעשים, שגרמו לפגיעה חמורה בפעוטה בת שנתיים, תוכננו בקפידה, וכללו זריקת בקבוק תבערה על הכביש כדי לגרום לכלי רכב חולפים להאט. יצוין שמדובר בקטין ממשפחה נורמטיבית, ותסקיר שירות המבחן לגביו היה חיובי. ואולם, בשל חומרת המעשים ותוצאותיהם הקשות, וכן בגין הבעיה המובנית של שחרור לחלופת מעצר לאזור ביצוע העבירה, השאיר שירות המבחן את ההמלצה בעניין מעצרו של המשיב לשיקול דעת בית המשפט.

באשר לקצב התקדמות המשפט, היו מספר דחיות בשל סוגיית העברת החומר מהתביעה לסנגור, דחיות שהתבקשו על ידי ההגנה וכן דחיות משותפות בניסיון להגיע להסכמה. בכל מקרה, מספר ישיבות התקיימו במועדן ונכון לעת הזו קבוע דיון ליום 13.7.2014 לצורך סיום שמיעת הראיות ולסיכומים. נראה, אפוא, שהתיק מתקרב לסימו. חזקה על בית המשפט המברר שיעניק עדיפות לסיום השלבים האחרונים של ההליך. עדותו של המשיב כבר נשמעה טרם שמיעת כל עדי התביעה, בניסיון לקדם את ההליך. הסנגור אף הביע נכונות להגיע להסכמות, ככל שניתן, על-מנת לקצר את פרשת ההגנה.

ניתן לסכם ולומר, כי המסוכנות של המשיב עומדת בעינה חרף גילו הצעיר, ובסך הכול המשפט מתקדם לקראת סיום שמיעת הראיות והסיכומים.

4. בנסיבות אלו, מצאתי לנכון להיעתר לבקשה. בהתאם להחלטה שניתנה ביום 2.7.2014, הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 9.7.2014 בשלושים ושמונה ימים (תקופה זו תתווסף להארכת המעצר בשבעה ימים כפי שנקבע בהחלטתי מיום 2.7.2014), או עד למתן פסק דין בת"פ 33493-12-13 בבית המשפט המחוזי לנוער בירושלים - לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט' בתמוז התשע"ד (7.7.2014).

שׁוֹפֵט
